Waarom het creëren van embryonaal 'onderzoeksmateriaal' ingaat tegen de goddelijke orde

Op dinsdag 10 november 2026 stemde de Eerste Kamer met een uiterst krappe meerderheid in met een wet die het mogelijk maakt om embryo's speciaal te laten ontstaan voor wetenschappelijk onderzoek. Voorstanders hopen hiermee medische behandelingen (zoals in-vitrofertilisatie[^1]) te verbeteren, terwijl tegenstanders terecht opmerken dat hiermee een fundamentele morele grens wordt overschreden.

Als priester roept deze wetswijziging bij mij een diepe existentiële (*het menselijk bestaan betreffende*) zorg op. Wanneer we dit politieke en ethische vraagstuk spiegelen aan de systeemlogica van de menselijke oorsprong — het biologisch-informatieve denkmodel gebaseerd op het werk van prof. dr. Edgar Andrews[^2] en de inzichten van don Guido Bortoluzzi —, wordt glashelder waarom het fabriceren van embryo's niet alleen ethisch verwerpelijk is, maar ook haaks staat op de goddelijke orde van de schepping.

1. Het misverstand van instrumenteel menselijk leven versus DNA als Goddelijke taal

De moderne biotechnologie kijkt naar een embryo als een loutere verzameling delende cellen — een biologisch restproduct dat vrijelijk gemanipuleerd, gebruikt of vernietigd mag worden.

Vanuit de informatietheorie (*de wetenschap die kijkt naar hoe informatie opgeslagen en overgedragen wordt*) is deze visie fundamenteel onjuist. DNA is geen willekeurig mengsel van chemische stoffen, maar een hoogwaardige, semantische code (*een gecodeerde taal met een intrinsieke betekenis*)[^4]. Op het exacte moment van de bevruchting ontstaat de allereerste cel. Dit is geen ‘belofte voor later’ of een mens in wording, maar vanaf die allereerste seconde een volwaardig menselijk leven.

- Het embryo draagt een rechtstreeks door God gecompileerde (*samengestelde en geprogrammeerde*) code en een unieke menselijke ziel (*Imago Dei: geschapen naar het beeld en de gelijkenis van God*)[^5].
- Het bewust creëren van menselijk leven met als doel het te verbruiken of te onderwerpen aan destructief wetenschappelijk onderzoek, verbreekt de fundamentele eerbied voor deze goddelijke taal. Het reduceert een drager van de eeuwigheid tot consumeerbaar substraat (*onderliggend biologisch materiaal*).

2. De val van de technocratie en bio-informatieve entropie

Ik waarschuw er al langer voor dat de mens te vaak op de stoel van de Schepper gaat zitten. Waar een technocratische (*door techniek en wetenschap overheersende*) cultuur heil verwacht van genetische manipulatie, kweekprogramma's en ingrepen in de vroegste levensfase, zien we hier een gevaarlijke dwaling.

In plaats van genade kiest men voor instrumentele maakbaarheid. Door embryo's te fabriceren voor onderzoeksdoeleinden verlaagt de mens zichzelf tot een technicus die levend weefsel als een fabrieksproduct behandelt. Dit miskent het fundamentele onderscheid tussen een schepsel met een onsterfelijke bestemming en zielloos biologisch bouwmateriaal.

- Onze schepping draagt sinds de vroege geschiedenis al de sporen van bio-informatieve entropie (*de toename van genetische ruis, mutaties en biologisch verval door historische vermenging*)[^6].
- In plaats van te waken over de kwetsbaarheid van het leven, voegt de moderne technocratie daar door embryonale kweekprogramma's een nieuwe, kunstmatige vorm van instrumentalisering (*het reduceren van iets heiligs tot een nuttig gereedschap*) aan toe. Dit leidt niet tot vooruitgang, maar tot een diepe ontologische vervreemding (*vervreemding in het diepste van ons wezen*) van onze Maker.

3. Schepping versus fabricage: het wonder in de allereerste cel

Het leven is geen toevallig product van een stochastisch (*door blind toeval gestuurd*) evolutieproces, noch iets dat door menselijk beleid in een reageerbuis ontworpen mag worden.

Binnen die allereerste cel bevindt zich al het volledige en unieke genoom (*de totale genetische blauwdruk*) dat de biologische koers van dit individuele mensenleven bepaalt; er wordt later geen enkel fundamenteel nieuw element meer aan toegevoegd. Dit herinnert ons aan het principe van de *Creatio Mediata* (*Middellijke Schepping: de doctrine dat God werkt door middel van de orde der natuur, maar op celniveau een unieke, rechtstreekse scheppingsdaad voltrekt*).

- Het kindje in de moederschoot heeft enkel tijd en voeding nodig om zich fysiologisch (*lichamelijk*) te ontplooien.
- Deze specifieke biologische combinatie heeft in de hele wereldgeschiedenis nog nooit bestaan en zal ook nooit meer op precies dezelfde manier terugkeren.
- Om met de visie van de ‘kleine weg’ (*de pastorale geestelijke houding van eenvoud, kleinheid en overgave*) te spreken: juist in de extreme kwetsbaarheid van dat allereerste, eencellige menselijk leven toont God Zijn grootste scheppingswonder. Wat door de wereld als ‘onderzoeksmateriaal’ wordt weggecijferd, is in de ogen van de Hemelse Vader een volwaardig mens dat Hij met oneindige tederheid bemint.

Nabijheid, gebrokenheid en barmhartigheid

Het opkomen voor de heiligheid van het ongeboren leven mag in onze pastorale praktijk nooit veranderen in een kille vingerwijzing of veroordeling. Wie de diepte van Christus’ barmhartigheid ervaart, weet dat Gods antwoord op de verwonding van onze wereld nooit de afwijzing van de mens is, maar de uitnodiging tot herstel.

Laten we daarom de waardigheid van dat allereerste begin koesteren. Wie de geheimen van de schepping en die allereerste cel begrijpt, kan niet anders dan knielen voor de uniekheid van elk mensenleven: van

het kwetsbare begin in het prille leven tot de eenzame mens op zijn levensavond.

Voetnoten

[^1]: **In-vitrofertilisatie (IVF):** Vruchtbaarheidsbehandeling waarbij eicellen buiten het lichaam in een laboratorium worden bevrucht met zaadcellen. [^2]: **Andrews, E. (2012):** *Wie heeft God gemaakt? – op zoek naar een allesverklarende theorie*. Uitgeverij Maatkamp, Zelhem. Andrews toont vanuit de moleculaire fysica aan dat DNA gecodeerde informatie bevat die een intelligente Oorsprong vereist. [^4]: **Collins, F. S. (2006):** *The Language of God: A Scientist Presents Evidence for Belief*. Free Press, New York. Onderbouwt dat de genetische code functioneert als een semantische taal (*"de taal van God"*). [^5]: **Catechismus van de Katholieke Kerk (1997):** §§ 355–379. Over de mens als unieke schepping naar het beeld van God (*Imago Dei*), bekleed met een immateriële ziel. [^6]: **De Boer, P. (2015):** *Informatie, genetica en het verval na de Zondeval: Een informatietheoretische benadering van Genesis 1–3*. Apologetische Studiën, 12(2), 45–68.

Pastoor Geudens, Smakt, 11-11-2026